

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2026 m. kovo 27 d. Nr. 21RE1-
(AG1-56/10-2026)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės, Lionelos Gelmanienės ir Beatos Labutytės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinę bylą pagal pareiškėjo A. B. skundą atsakovei Prienų rajono savivaldybės administracijai dėl Prienų rajono savivaldybės administracijos (duomenys neskelbtini) rašto Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas patikslintu skundu (toliau – skundas) Komisijos prašo „1) Panaikinti Prienų rajono savivaldybės administracijos (toliau – Administracija) raštą „(duomenys neskelbtini)“ ((duomenys neskelbtini) Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – Skundžiamas raštas) kaip neteisėtą ir nepagrįstą; 2) įpareigoti Prienų rajono savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti pareiškėjo prašymą dėl premijos išmokėjimo, atsižvelgiant į įsiteisėjusius teismų sprendimus, teisinę situaciją ex tunc ir teisėtų lūkesčių bei lygiateisiškumo principus“. Pareiškėjas skunde nurodė, kad jis ėjo (duomenys neskelbtini) pareigas. Pareiškėjas buvo atleistas iš tarnybos, tačiau: i) pirmosios instancijos administracinis teismas atleidimą pripažino neteisėtu; ii) apeliacinės instancijos teismas sprendimą paliko nepakeistą. Teismai konstatavo, kad: i) tarnybinio nusižengimo sudėtis neįrodyta; ii) tarnybinė atsakomybė taikyta pažeidžiant teisės aktus; iii) atleidimas neatitiko teisėtumo ir proporcingumo principų. Įsiteisėjus teismų sprendimams, pareiškėjas kreipėsi į atsakovą su prašymu išmokėti premiją, kuri buvo mokama analogiškas pareigas ėjusiems valstybės tarnautojams ir pareiškėjui ankstesniais laikotarpiais. Atsakovas priėmė Skundžiamą raštą, kuriuo atsisakė mokėti premiją, iš esmės remdamasis neteisėto atleidimo faktu, nors šis faktas teismų buvo paneigtas.

Pareiškėjo nuomone, panaikinus neteisėtą atleidimą, teisinė situacija turi būti vertinama ex tunc, t. y. taip, lyg pažeidimo nebūtų buvę. Administracija privalėjo vertinti pareiškėjo statusą kaip nenutrūkusį. Viešojo administravimo subjektas negali remtis savo neteisėtais veiksmais ir iš jų gauti naudos. Atsisakymas mokėti premiją faktiškai tęsia neteisėto atleidimo padarinius. Skundžiamas raštas pažeidžia teisėtų lūkesčių, lygiateisiškumo ir gero administravimo principus.

Pareiškėjas nurodo, kad neprašo Komisijos spręsti dėl premijos skyrimo iš esmės, o prašo panaikinti neteisėtą aktą ir įpareigoti atsakovą klausimą išnagrinėti iš naujo teisėtai, kas atitinka Komisijos kompetenciją.

Atsakovė Administracija prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepiame nurodė, kad pareiškėjas (duomenys neskelbtini) prašymu, reg. (duomenys neskelbtini) kreipėsi į Prienų rajono savivaldybės merą, nurodydamas šias aplinkybes: „*Kreipiuosi dėl Prienų rajono savivaldybės administracijoje 2024 ir 2025 metais išmokėtų premijų (priedų), kurios buvo išmokėtos visiems savivaldybės administracijos darbuotojams, tačiau man – asmeniui, kurio atleidimas iš valstybės tarnybos vėliau buvo teismo pripažintas neteisėtu – nebuvo išmokėtos. Lietuvos teismų sprendimais nustatyta, kad mano atleidimas iš pareigų buvo neteisėtas, todėl teisiškai laikytina, jog aš negalėjau netekti jokių su valstybės tarnyba susijusių teisių ir garantijų, kurios faktiškai buvo taikomos kitiems savivaldybės administracijos darbuotojams, įskaitant ir premijų (priedų) išmokėjimą. Atsižvelgiant į tai, kad premijos buvo išmokėtos ne individualaus vertinimo pagrindu, o bendrai visiems darbuotojams, jų neišmokėjimas man sudaro nepagrįsto ir neteisėto skirtingo traktavimo situaciją.*“.

Minėtu raštu Pareiškėjas A. B. pateikė prašymą - „*Atsižvelgdamas į tai, siūlau šį klausimą išspręsti taikiai, administracine tvarka, ir išmokėti man priklausančias premijas už* (duomenys neskelbtini) *metus.*“

Administracija (kaip buvęs A. B. darbdavys) išnagrinėjo jo prašymą ir atsakė jam Skundžiamu raštu.

Pareiškėjas, nesutikdamas su Skundžiamu raštu, kreipėsi į Regionų administracinį teismą su prašymais: „*Pripažinti neteisėtu Prienų rajono savivaldybės administracijos sprendimą (atsisakymą) nemokėti man priklausančios premijos; 2. Įpareigoti Prienų rajono savivaldybės administraciją išmokėti man priklausančią premiją (-as); 3. Taikyti situacijos atkūrimą ex tunc, t. y. laikyti, kad neteisėto atleidimo laikotarpiu mano teisės nebuvo nutrukusios. 4. Prašau atleisti nuo žyminio mokesčio. 5. Ginčą nagrinėti rašytinio proceso tvarka*“.

Regionų administracinio teismo Šiaulių rūmai (duomenys neskelbtini), atsižvelgdami į tai, kad pareiškėjas per nustatytą terminą nepašalino skundo trūkumų, priėmė nutartį administracinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini), kuria pareiškėjo skundą laikė nepaduotu. Minėta nutartis yra įsiteisėjusi.

Administracijos nuomone, iš pareiškėjo skunde Komisijai nurodytų faktinių aplinkybių esminę reikšmę turi tik ta, kuria jis remiasi, teikdamas skundą šioje administracinėje byloje, t. y., kad „*Atsakovas priėmė skundžiamą rašą, kuriuo atsisakė mokėti premiją, iš esmės remdamasis neteisėto atleidimo faktu, nors šis faktas teismų buvo paneigtas*“.

Pažymi, kad Skundžiamas raštas yra parengtas remiantis ne pareiškėjo nurodoma aplinkybe, kad Administracija priėmė Skundžiamą raštą, kuriuo atsisakė mokėti premiją, iš esmės remdamasis neteisėto atleidimo faktu, o iš neteisėto atleidimo iš darbo teisinių padarinių, kuriuos numato Lietuvos Respublikos darbo kodeksas ir apie tai pareiškėjui yra atsakyta Skundžiamame rašte.

Nurodo, kad pareiškėjas kaip teisinius argumentus, kad atsakovės Skundžiamas raštas yra neteisėtas, nurodo šiuos teisinius vertinimus: „*1) Panaikinus neteisėtą atleidimą, teisinė situacija turi būti vertinama ex tunc, t. y. taip, lyg pažeidimo nebūtų buvę. Atsakovas privalėjo vertinti pareiškėjo statusą kaip nenutrūkusį; 2) Viešojo administravimo subjektas negali remtis savo neteisėtais veiksmais ir iš jų gauti naudos. Atsisakymas mokėti premiją faktiškai tęsia neteisėto atleidimo padarinius; 3) Skundžiamas administracinis aktas pažeidžia teisėtų lūkesčių, lygiateisiškumo ir gero administravimo principus; 4) Pareiškėjas neprašo Komisijos spręsti dėl premijos skyrimo iš esmės, o prašo panaikinti neteisėtą aktą ir įpareigoti atsakovą klausimą išnagrinėti iš naujo teisėtai, kas atitinka Komisijos kompetenciją*“.

Atkreipia dėmesį, kad 1 ir 2 argumentais pareiškėjas kelia klausimą ne dėl Skundžiamo rašto kaip administracinio sprendimo teisėtumo pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – *VAĮ*) nuostatas, o jo neteisėtumą kildina iš Skundžiamo rašto esmės ir nustatytų aplinkybių. Šiuo atveju, pareiškėjas vertina minėtas aplinkybes Skundžiamo rašto turinio ir premijų jam neišmokėjimo atžvilgiu, kas šiuo atveju nepatenka į Komisijos kompetenciją bei jos įgaliojimus,

sprendžiant administracinį ginčą.

Vadovaujantis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo (*toliau – IAGNTĮ*) 2 str. 1 d., Lietuvos administracinių ginčų komisija ir jos teritoriniai padaliniai ikiteisimine tvarka nagrinėja suinteresuotų asmenų skundus (prašymus) dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ar veiksmų (neveikimo) viešojo administravimo srityje. IAGNTĮ 5 str. 2 d. nustatyta, kad Lietuvos administracinių ginčų komisijos teritoriniai padaliniai nagrinėja skundus (prašymus) dėl teritorinių valstybinio administravimo subjektų ir savivaldybių administravimo subjektų, esančių jų veiklos teritorijoje, priimtų individualių administracinių aktų ir veiksmų (neveikimo) teisėtumo, taip pat šių subjektų vilkinimo atlikti jų kompetencijai priskirtus veiksmus.

IAGNTĮ 5 str. 3 d. nustatyta, kad Komisija nesprenžia ginčų, kurie nepriskirtini Komisijos kompetencijai, t. y. *ABTĮ* 18 str., 20 str. 2, 3, 4 d. ir 21 str. 1 ir 3 d. nurodytų administracinių ginčų (bylų), taip pat administracinių ginčų, kuriems nagrinėti įstatymai nustato kitokią ikiteisminio ginčų nagrinėjimo tvarką. *ABTĮ* 20 str. 2 d. 5 p. reglamentuoja, kad Regionų administracinis teismas yra pirmoji instancija administracinėms byloms dėl tarnybinių ginčų, kai viena ginčo šalis yra valstybės tarnautojas ar pareigūnas.

Administracijos nuomone, atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas teisės aktų normas, pareiškėjo skundas Komisijai nagrinėtinas tik dėl Skundžiamo rašto viešojo administravimo srityje.

Konstatuoja, kad pareiškėjas savo skunde Komisijai nurodo vienintelį teisinį argumentą, dėl ko Skundžiamas raštas turi būti panaikintas, t. y., kad „*Skundžiamas administracinis aktas pažeidžia teisėtų lūkesčių, lygiateisiškumo ir gero administravimo principus*“, todėl žemiau pasisakysime būtent šiuo aspektu, kas yra aktualu šioje administracinėje byloje.

Dėl Administracinio Skundžiamo rašto atitikties *VAĮ*, Administracija nurodo, kad skundžiami teisės aktai (ar jų dalis) gali būti panaikinti, jeigu jie yra neteisėti iš esmės, tai yra savo turiniu prieštarauja aukštesnės galios teisės aktams, neteisėti dėl to, kad juos priėmė nekompetentingas viešojo administravimo subjektas, arba neteisėti dėl to, kad juos priimant buvo pažeistos pagrindinės procedūros, ypač taisyklės, turėjusios užtikrinti objektyvų visų aplinkybių įvertinimą ir sprendimo pagrįstumą (*ABTĮ* 91 str. 1 d.).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (*toliau – LVAT*) praktikoje ne kartą yra konstatuota, jog kiekvienu konkrečiu atveju, vertinant individualaus administracinio akto teisėtumą *VAĮ* 10 str. taikymo aspektu, turi būti atsižvelgiama į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. turi būti įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialiosios teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose. Šia teisės norma iš esmės yra siekiama užtikrinti, kad asmeniui, dėl kurio yra priimtas atitinkamas individualus administracinis aktas, būtų žinomi šio akto priėmimo teisinis bei faktinis pagrindai, motyvai. Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas (žr., pvz., *LVAT išplėstinės teisėjų kolegijos 2017-09-14 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-709-415/2017; 2021-09-01 nutartį administracinėje byloje Nr. eA-2457-575/2021; 2023-06-28 nutartį administracinėje byloje Nr. A-1776-1047/2023; ir kt.*).

LVAT savo praktikoje ne kartą yra konstatavęs, kad viešojo administravimo subjekto priimtame individualiame teisės akte turi būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą; motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (pvz., *LVAT 2017-04-10 nutartis administracinėje byloje Nr. A-180-*

602/2017 ir kt.).

Administracijos teigimu, Skundžiamas raštas yra teisėtas, išsamus, pakankamas, leidžiantis suinteresuotam subjektui suvokti šio skundžiamo administracinio sprendimo turinį, efektyviai realizuoti savo teisę į teisminę gynybą bei pagrįstas teisės aktais bei faktinėmis aplinkybėmis, nurodyta apskundimo tvarka, t. y. atitinka VAĮ 10 str. 5 d. įtvirtintus imperatyvius reikalavimus bei LVAT pateiktus išaiškinimus.

Nurodo, kad pareiškėjas skunde Komisijai visiškai nepagrindžia savo argumentų, kodėl Skundžiamas raštas pažeidžia teisėtų lūkesčių, lygiateisiškumo ir gero administravimo principus, t. y. nenurodo, kokiais Administracijos veiksmais, atsakant į jo prašymą Skundžiamu raštu buvo pažeisti minėti viešojo administravimo principai.

Byla nutraukta.

Byloje ginčas kilo dėl Administracijos (duomenys neskelbtini) rašto Nr. (duomenys neskelbtini) teisėtumo bei pagrįstumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad (duomenys neskelbtini) Prienų rajono savivaldybės administracijoje gautas pareiškėjo raštas (reg. Nr. (duomenys neskelbtini)), adresuotas Prienų rajono savivaldybės merui. Pareiškėjas šiame prašyme nurodė, kad savivaldybės administracijos darbuotojams 2024 ir 2025 metais buvo išmokėtos premijos (priedai), tačiau jam jos nebuvo išmokėtos. Pareiškėjas taip pat nurodė, kad jo atleidimas iš valstybės tarnybos LVAT 2025-12-30 nutartimi administracinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) buvo pripažintas neteisėtu, todėl, jo vertinimu, jis negalėjo netekti valstybės tarnybos teisių ir garantijų, kurios buvo taikomos kitiems savivaldybės administracijos darbuotojams. Prašyme taip pat pažymėta, kad savivaldybės tarybos posėdžiuose buvo viešai patvirtinta, jog priedai buvo išmokėti visiems administracijos darbuotojams.

(duomenys neskelbtini) Prienų rajono savivaldybės administracija pateikė pareiškėjui atsakymą raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „(duomenys neskelbtini)“, kuriuo pareiškėjo prašymas dėl premijos išmokėjimo buvo atmestas. Rašte nurodyta, kad pareiškėjui už neteisėtą atleidimą iš valstybės tarnybos minėta teismo nutartimi buvo priteistos ir (duomenys neskelbtini) išmokėtos teisės aktuose numatytos išmokos, o teisės aktai nenumato skatinamųjų premijų mokėjimo už laikotarpį, kai darbuotojas faktiškai neatliko funkcijų.

(duomenys neskelbtini) pareiškėjas kreipėsi į Komisiją su skundu, kuriame ginčija Prienų rajono savivaldybės administracijos (duomenys neskelbtini) rašto Nr. (duomenys neskelbtini) teisėtumą ir prašo šį raštą panaikinti bei įpareigoti savivaldybės administraciją iš naujo išnagrinėti jo prašymą dėl premijos išmokėjimo.

Bylos duomenimis taip pat nustatyta, kad pareiškėjas buvo kreipęsis į Regionų administracinį teismą dėl premijos išmokėjimo, tačiau Regionų administracinio teismo Šiaulių rūmai (duomenys neskelbtini) nutartimi administracinėje byloje Nr. (duomenys neskelbtini) jo skundą laikė nepaduotu, nes pareiškėjas per nustatytą terminą nepašalino skundo trūkumų; nutartis įsiteisėjo.

Ginčui aktualus toliau šiame sprendime aptartas teisinis reguliavimas. Viešojo administravimo santykiams taikytinas teisinis reguliavimas nustato tiek viešojo administravimo subjektų pareigas nagrinėjant asmenų prašymus ir skundus, tiek individualių administracinių aktų turinio ir priėmimo reikalavimus, taip pat Komisijos kompetencijos ribas. VAĮ 3 str. įtvirtinti pagrindiniai principai, kuriais privalo vadovautis viešojo administravimo subjektai, įskaitant teisėtumo, objektyvumo, proporcingumo, pagarbos žmogaus teisėms, gero administravimo ir išsamumo principus. Išsamumo principas įpareigoja viešojo administravimo subjektą į prašymą ar skundą atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodant visas nagrinėjimui reikšmingas aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis grindžiamas sprendimas. Objektyvumo principas reikalauja, kad sprendimai būtų priimami nešališkai ir remiantis tik faktais bei teisės normomis, o

proporcingumo principas – kad priimtas sprendimas neviršytų to, kas būtina teisėtam tikslui pasiekti. Gero administravimo principas įpareigoja veikti rūpestingai, skaidriai ir paisant asmens teisėtą interesą.

VAĮ 11 str. 1 d. nustato, kad asmenų prašymai ir skundai nagrinėjami pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007-08-22 nutarimu Nr. 875 patvirtintas Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės. Šios taisyklės įpareigoja viešojo administravimo subjektą išsamiai įvertinti prašyme nurodytas aplinkybes, surinkti reikalingą informaciją ir pateikti motyvuotą atsakymą, kuriame būtų aiškiai nurodyti faktiniai ir teisiniai pagrindai.

Individualių administracinių aktų turinį reglamentuoja VAĮ 10 str.. Pagal šio straipsnio 5 dalį individualiame administraciniame akte privalo būti nurodyti faktiniai pagrindai, t. y. aplinkybės, kuriomis remiantis priimtas sprendimas, teisiniai pagrindai, t. y. teisės aktų nuostatos, kuriomis grindžiamas sprendimas, motyvai, paaiškinantys, kodėl priimtas būtent toks sprendimas, ir apskundimo tvarka, suteikianti asmeniui galimybę realizuoti teisę į gynybą. Pagal VAĮ 10 str. 6 d. individualus administracinis aktas turi būti aiškus ir suprantamas, kad asmuo galėtų suvokti sprendimo esmę ir jo priėmimo priežastis. LVAT praktikoje nuosekliai pabrėžiama, kad motyvai turi būti pakankami, logiškai susieti su nustatytomis aplinkybėmis ir taikytinomis teisės normomis, o sprendimas negali būti deklaratyvus ar formalus.

Komisijos kompetenciją reglamentuoja IAGNTĮ. Šio įstatymo 2 straipsnio 1 dalis nustato, kad Komisija nagrinėja skundus dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ir veiksmų (neveikimo) teisėtumo viešojo administravimo srityje. Pagal 5 straipsnio 2 dalį Komisija nagrinėja tik tuos ginčus, kurie kyla viešojo administravimo srityje, o 5 straipsnio 3 dalis aiškiai įtvirtina, kad Komisija nesprenžia ginčų, kurie pagal įstatymus priskirti kitų institucijų kompetencijai.

ABTĮ 18 str. nustato, kad administraciniai teismai nesprenžia bylų, kurios priskirtos kitų institucijų kompetencijai. Pagal ABTĮ 20 str. 2 d. 5 p. Regionų administracinis teismas pirmąją instanciją nagrinėja tarnybinius ginčus, kai viena ginčo šalis yra valstybės tarnautojas ar pareigūnas. Tai apima materialiuosius ginčus dėl valstybės tarnybos santykių, įskaitant ginčus dėl premijų, priedų, tarnybinių garantijų ar kitų tarnybos sąlygų.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas ginčija Prienų rajono savivaldybės administracijos (duomenys neskelbtini) rašto Nr. (duomenys neskelbtini) teisėtumą. Pareiškėjas nurodo, kad skundžiamas administracinis aktas pažeidžia teisėtų lūkesčių, lygiateisiškumo ir gero administravimo principus, nes, jo teigimu, atsakovė, atsisakydama išmokėti premiją, nepagrįstai tęsė neteisėto atleidimo padarinius. Pareiškėjo vertinimu, po jo atleidimo pripažinimo neteisėtu teisinė situacija turėjo būti vertinama *ex tunc*, todėl atsakovė privalėjo laikyti jo statusą nenutrūkusiu ir taikyti tokias pačias skatinimo priemones kaip ir kitiems darbuotojams. Pareiškėjas taip pat teigia, kad premijos buvo išmokėtos visiems savivaldybės administracijos darbuotojams, todėl jų neišmokėjimas jam sudaro nepagrįstą skirtingą traktavimą. Atsižvelgdamas į tai, pareiškėjas prašo panaikinti skundžiamą raštą ir įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti jo prašymą dėl premijos išmokėjimo.

Komisija, įvertinusi skundo turinį, atsakovės atsiliepimą ir skundžiamo rašto turinį, pirmiausia pasisako dėl ginčo dalyko ir Komisijos kompetencijos ribų. IAGNTĮ 2 str. 1 d. nustato, kad Komisija nagrinėja skundus dėl viešojo administravimo subjektų priimtų individualių administracinių aktų ar veiksmų (neveikimo) teisėtumo viešojo administravimo srityje. IAGNTĮ 5 str. 2 d. numato, kad Komisija nagrinėja tik ginčus, kylančius viešojo administravimo srityje, o 5 str. 3 d. aiškiai įtvirtina, kad Komisija nesprenžia ginčų, kurie pagal įstatymus priskirti kitų institucijų kompetencijai.

Pagal ABTĮ 20 str. 2 d. 5 p. tarnybiniai ginčai, kai viena ginčo šalis yra valstybės tarnautojas, nagrinėjami Regionų administraciniame teisme. Tai apima materialiuosius ginčus dėl valstybės

tarnybos santykių, įskaitant ginčus dėl premijų, priedų, tarnybinių garantijų ar kitų tarnybos sąlygų. Ginčo rūšinį teisingumą lemia teisinių santykių, iš kurių kyla ginčas, pobūdis. Pagal ABTĮ 2 str. 19 d. ir 15 str. 1 d. 5 p. administracinių teismų kompetencijai priskirta spręsti tarnybinius ginčus, kurie nėra priskirti Komisijos kompetencijai.

Viešojo administravimo veikla pagal VAI 2 str. 18 d. suprantama kaip teisės aktais reglamentuota veikla, skirta teisės aktams įgyvendinti: administracinis reglamentavimas, administracinių sprendimų priėmimas, jų įgyvendinimo priežiūra, administracinių paslaugų teikimas ir viešųjų paslaugų teikimo administravimas.

LVAT savo praktikoje yra išaiškinęs, kad administraciniai teismai (taip pat ir Komisija, kaip ikiteisminė institucija) nagrinėja ginčus, kylančius iš administracinių teisinių santykių, atsirandančių viešojo administravimo subjektams atliekant viešojo administravimo funkcijas, ir nesprendžia ginčų, kylančių iš kitokių teisinių santykių (pvz., *LVAT 2017-07-04 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-630-624/2017; 2022-01-26 nutartis administracinėje byloje Nr. AS-70-520/2022*). LVAT taip pat yra pažymėjęs, kad skundžiamo akto kvalifikavimo negali lemti vien formalūs kriterijai – dokumento pavadinimas ar nurodyta apskundimo tvarka; sprendimo teisinė prigimtis nustatoma pagal jo turinį ir teisinius santykius, kuriuos jis reguliuoja (pvz., *LVAT 2020-12-09 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-772-492/2020; 2025-04-30 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-390-602/2025*).

Iš pareiškėjo skundo ir pateiktų dokumentų matyti, kad pareiškėjas nesiekia ginčo, kylančio iš viešojo administravimo santykių. Pareiškėjas kreipėsi į atsakovę su reikalavimu išmokėti premiją už laikotarpį, kurio metu jo atleidimas iš valstybės tarnybos teismo buvo pripažintas neteisėtu. Šį reikalavimą pareiškėjas kildina iš tarnybinių teisinių santykių, susiformavusių tarp jo ir atsakovės, kaip buvusio darbdavio. Atsakovės atsakymas pareiškėjui taip pat priimtas nagrinėjant materialų reikalavimą dėl darbo užmokesčio dalies (premijos) išmokėjimo, o ne vykdant viešojo administravimo funkcijas.

Komisijos vertinimu, IAGNTĮ 2 str. 1 d., 5 str. 2 d. ir 6 str. nuostatų sisteminis vertinimas leidžia teigti, kad į Komisiją asmuo turi teisę kreiptis tik dėl jam teises pasekmes sukeliančių individualių teisės aktų, priimtų viešojo administravimo srityje. LVAT praktikoje ne kartą konstatuota, kad į administracinį teismą (analogiškai – ir į Komisiją) galima kreiptis tik dėl viešojo administravimo subjektų priimtų teisės aktų ar veiksmų, darančių įtaką asmens teisėms ar įstatymų saugomiems interesams (pvz., *LVAT 2008-09-25 nutartis administracinėje byloje Nr. AS-525-540/2008; 2009-07-10 nutartis administracinėje byloje Nr. AS-146-391/2009; 2017-01-04 nutartis administracinėje byloje Nr. AS-85-556/2017; 2025-04-30 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-390-602/2025*).

Pareiškėjas, kaip buvęs valstybės tarnautojas, pirminiu kreipimusi į atsakovę siekė apginti, jo nuomone, pažeistą teisę gauti darbo užmokesčio priemoną – premiją. Komisijos prašoma panaikinti atsakovės atsisakymą tenkinti šį prašymą, t. y. iš esmės išspręsti tarp pareiškėjo ir Prienų rajono savivaldybės administracijos kilusį tarnybinių ginčą. Tokie ginčai pagal įstatymą nagrinėtini administraciniame teisme, o ne Komisijoje. LVAT praktikoje taip pat pažymėta, kad skundžiamame akte nurodyta apskundimo tvarka pati savaime bylos teisingumo nekeičia, nes teisingumas nustatomas pagal ginčo turinį ir teisinius santykius, iš kurių ginčas kyla (pvz., *LVAT 2017-11-28 nutartis administracinėje byloje Nr. AS-1016-520/2017; 2025-03-12 nutartis administracinėje byloje Nr. eAS-269-525/2025*).

Pareiškėjo keliamas ginčas yra dėl papildomo apmokėjimo už darbą (premijos) priverstinės pravaikštos laikotarpio nuo atleidimo iš darbo dienos iki teismo sprendimo įvykdymo dienos. Tai yra tiesioginė ir logiška LVAT 2025-12-30 nutartimi administracinėje byloje Nr. eA-2708-552/2025 išspręsto tarnybinio ginčo tąsa. Tokie ginčai pagal savo pobūdį nagrinėtini administraciniame teisme, o ne Komisijoje.

Atsižvelgdama į nustatytas aplinkybes, Komisija daro išvadą, kad pareiškėjo A. B. skundas atsakovei Prienų rajono savivaldybės administracijai dėl Prienų rajono savivaldybės administracijos (duomenys neskelbtini) rašto Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo nepriskirtinas Komisijos kompetencijai. Vadovaujantis IAGNTĮ 20 str. 2 d. 1 p., nustatančiu, kad Komisija priima sprendimą nutraukti bylą, jeigu byla nepriskirtina administracinių ginčų komisijos kompetencijai, byla nutrauktina visa apimtimi.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 str. 2 d. 1 p., Komisija

n u s p r e n d ž i a:

Administracinę bylą dėl pareiškėjo A. B. skundo atsakovei Prienų rajono savivaldybės administracijai dėl Prienų rajono savivaldybės administracijos (duomenys neskelbtini) rašto Nr. (duomenys neskelbtini) panaikinimo nutraukti kaip nepriskirtiną Komisijos kompetencijai.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo bylos šalys turi teisę apskūsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Beata Labutytė

Komisijos narės

Daiva Bereikienė

Lionela Gelmanienė